

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la recurs

învinuirea lui

Veaceslav Toncoglaz și Alexandr Cucereavî
(art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal)

*(Dosarul nr. 1ra-211/2024
1-19201717-01-1ra-15022024)*

Recursul procurorului admis în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, deoarece decizia instanței de apel se bazează pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; Aplicarea eronată de către instanțe a art. 389 Cod de procedură penală, prin tratarea declarațiilor martorilor ca insuficiente în mod automat, deși acestea au fost administrate în faza de judecată prin comisie rogatorie; Obligația instanței de a aprecia probele în ansamblu, prin coroborare; Pronunțarea, după convocarea părților în ședință, a unei hotărâri noi de condamnarea în baza art. 324 alin. (2) CP; Individualizarea pedepsei în cazul infracțiunilor de corupție.

23 decembrie 2025

Au judecat anterior cauza judecătorească

Prima instanță – Dumitru Cherdivara

Instanța de apel – Dmitrii Fujenco, Ștefan Starciuc, Grigori Colev

Textul corespunde originalului

Judecând în ședință publică recursul în cauza penală privind învinuirea lui Veaceslav Toncoglaz și Alexandr Cucereavîi,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte,*

Ghenadie Eremciuc,

Alexandru Negru, *judcători,*

cu participarea grefierului Elena Beșelea,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Veaceslav Toncoglaz și Alexandr Cucereavîi s-au născut în anul 1986, în or. Cricova și, respectiv, în r. Leova. Ei au fost învinuiți în temeiul art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal (corupere pasivă). Ei au fost apărați de avocații Ruslan Ahmedov și Andrei Beruceașvili.

2. Cauza a fost examinată în procedură generală. Prin [sentința](#) Judecătorei Cimișlia, sediul Central, din 28 noiembrie 2022, Veaceslav Toncoglaz și Alexandr Cucereavîi au fost achitați din motiv că fapta acestora nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. La 05 decembrie 2023, instanța de apel a menținut sentința.

3. La 02 februarie 2024, procurorul Lilia Sîrbu a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare.

4. Urmărirea penală a fost pornită la 28 noiembrie 2018 și s-a finalizat la 06 noiembrie 2019. Prima instanță a examinat cauza în perioada 19 decembrie 2019 – 28 noiembrie 2022. Instanța de apel a examinat cauza între 10 ianuarie și 05 decembrie 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 15 februarie 2024.

5. La 11 septembrie 2025, completul de judecată a dispus organizarea unei ședințe publice, stabilind pentru desfășurarea acesteia data de 18 noiembrie 2025. Părțile au fost informate din timp despre desfășurarea ședinței și despre modalitatea de participare. Judecarea recursului a avut loc în ședință publică, cu participarea procurorului Cătălin Scutelnic, a apărătorului Andrei Beruceașvili și a inculpaților. Martorii Valeriu Păcuraru și Laurențiu Scînteii, cetățeni ai României aflați peste hotarele Republicii Moldova, au fost audiați prin videoconferință, iar apărarea nu a obiectat.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

6. Alexandr Cucereavîi, comisar în cadrul Inspectoratului Național de Patrulare, în comun cu Veaceslav Toncoglaz, inspector principal, la 08 octombrie 2018, în intervalul de timp de la ora 12:05 - 12:18, atunci când se aflau în misiune de serviciu cu automobilul de serviciu cu nr. 1145, pe traseul național R3, în apropierea sat. Fetița, r-nul Cimișlia, au oprit două autoturisme conduse de cetățenii români Valeriu Păcuraru și Laurențiu Scînteii, pentru presupuse încălcări ale regimului de viteză. Potrivit unei înțelegeri între Cucereavîi și Toncoglaz, primul, în timp ce se afla cu Valeriu Păcuraru în automobilul de serviciu „Dacia Duster” MAI 1145, a extorcat personal de la Valeriu Păcuraru, iar prin intermediul acestuia și de la Laurențiu Scînteii, suma totală de 2.000 de lei, pentru sine și pentru inspectorul principal Veaceslav Toncoglaz, pentru a nu le întocmi procese-verbale privind contravențiile rutiere pretins comise. Pentru realizarea acestui scop, Alexandr Cucereavîi i-a permis lui Valeriu Păcuraru să coboare din automobilul în care era documentat, să se deplaseze la propriul automobil pentru a lua banii și a-i comunica lui Laurențiu Scînteii necesitatea transmiterii sumei cerute. Ulterior, Alexandr Cucereavîi, care se afla în salonul automobilului de serviciu, iar prin intermediul acestuia și Veaceslav Toncoglaz care se afla lângă automobilul de serviciu, au primit 1.000 de lei de la Valeriu Păcuraru, și 600 de lei și 187 de lei românești (echivalentul a 780 de lei conform cursului oficial al BNM) de la Laurențiu Scînteii, bani anterior extorcați prin intermediul lui Valeriu Păcuraru. În schimbul banilor primiți, Alexandr Cucereavîi și Veaceslav Toncoglaz le-au permis lui Valeriu Păcuraru și Laurențiu Scînteii să părăsească locul stopării, fără a le întocmi proces-verbal pentru comiterea contravenției incriminate. Acțiunile lor au fost încadrate în baza art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

b. Probele acuzării

7. La 08 și 09 octombrie 2018, Inspectoratul Național de Patrulare (în continuare INP) și Inspectoratul General al Poliției (în continuare IGP) au fost sesizate, prin poșta electronică, de cetățeanul român Valeriu Păcuraru. El a relatat că la 08 octombrie 2018, aproximativ la ora 12:00, pe traseul Cahul–Oancea, împreună cu Laurențiu Scînteii au fost opriți de echipajul de poliție MAI 1145. Concomitent cu ei, a fost oprit un autoturism cu numere emise de Republica Moldova, care însă a fost lăsat să plece imediat. Ei au fost ținuți aproximativ 20 de minute și li s-a incriminat că sunt băuți, iar după ce nu s-a confirmat această acuzație, că au depășit viteza admisă de deplasare. Pentru a-i lăsa să plece și a nu-i sancționa, au pretins de la fiecare conducător auto suma de 1.000 de lei moldovenești. Ei au primit de la Păcuraru și Scînteii 1.000 de lei și aproximativ 200 de lei românești. (f.d. 45, vol. I). La 12 octombrie 2018 sesizările au fost direcționate către Serviciul Protecție Internă și Anticorupție MAI (în continuare SPIA MAI) (f.d. 31).

6. Valeriu Păcuraru, la cererea SPIA MAI a transmis numărul său de telefon, datele extrase din contul Google, privind traseul din 08 octombrie 2018, precum și o captură de ecran a unei notițe din telefonul soției sale, Nona-Gabriela Păcuraru,

conținând mențiunea „MAI 1145” (f.d. 46–51, vol. I).

7. La 08 noiembrie 2018 Valeriu Păcuraru a întocmit un proces-verbal de sesizare, în care a indicat circumstanțele relatate în mesajul transmis prin poșta electronică. El a indicat suplimentar că bănuiește că cei doi polițiști erau în înțelegere și că suma de 2.000 de lei transmisă a fost constituită din 1.000 de lei moldovenești dați de el și 600 de lei moldovenești și 187 de lei românești, dați de către Laurențiu Scînteii. Bani au fost preținși pentru neîntocmirea proceselor verbale contravenționale pentru depășirea limitei de viteză (f.d. 55, vol. I).

8. Informația privind cronologia deplasărilor din contul Google și GPS-ul telefonului prezentate de Valeriu Păcuraru, reflectă tot traseul parcurs de ei la 08 octombrie 2018. Aceste date denotă că autoturismele conduse de Valeriu Păcuraru și Laurențiu Scînteii au staționat la ora 12:07, în proximitatea satului Fetita la coordonatele GPS 46°41'42" latitudine N (echivalent cu 46.695000 DMS), 28°40'58" longitudine E (echivalent cu 28.682778 DMS), timp de 13 minute (f.d. 51–52, vol. I).

9. Datele GPS privind deplasarea și utilizarea automobilului de serviciu al Inspectoratului Național de Patrulare MAI 1145, atestă că la 08 octombrie 2018, autoturismul de model „Dacia Duster” s-a aflat de la ora 12:10:15 timp de 16 minute în apropierea sat. Fetita, r-nul Cimișlia. Aceleași date atestă o deplasare a automobilului poliției între punctul determinat de coordonatele 46.694217 DMS / 28.683360 DMS și punctul determinat de coordonatele 46.694298 DMS și 28.683382 DMS, distanța dintre care este de aproximativ 10 metri (f.d. 129-133, vol. I).

10. Documentele transmise de Inspectoratul Național de Patrulare prin scrisorile nr. 4/1694 din 22 octombrie 2018, nr. INP/1-3410 din 24 octombrie 2018 și nr. INP/1-3636 din 12 noiembrie 2018 (84-131, vol. I) atestă (f.d. 132-133 vol. I) că automobilul de serviciu de model „Dacia Duster” MAI 1145, se afla, în perioada relevantă, în gestiunea plutonului Hîncești–Cimișlia–Leova din cadrul Batalionului III al BP al INP al IGP. Foaia de parcurs seria DAA nr. 12269935, aferentă lunii octombrie 2018, conține la rubrica „Șofer”, indicații despre colaboratorii Cucereavîi A., Marcu V., Lîsenco I., Brumă I. și Bucicov N.. Pe verso este mențiunea despre cursa nr. 10 din 08 octombrie 2018, cu punctul de plecare și destinație Hîncești, ora de plecare 07:00, ora de sosire 19:00, parcursul de 68 km și semnătura beneficiarului Cucereavîi (f.d. 88, vol. I).

11. La 08 octombrie 2018 Ion Lîsenco a întocmit un raport care atestă că în momentul în care el a predat automobilul de model „Dacia Duster” MAI 1145 acesta era dotat cu mijloace speciale și accesorii inclusiv GPS, dispozitiv de măsurat viteza și Drager (f.d. 86, vol. I).

12. La 09 octombrie 2018 Alexandr Cucereavîi a întocmit un raport care atestă că în momentul în care el a predat automobilul de model „Dacia Duster” MAI 1145 acesta nu mai era dotat cu „dispozitiv de măsurat viteza” și „Drager” (f.d. 87,

vol. I).

13. Tabelul de repartizare a forțelor și mijloacelor atestă că la 08 octombrie 2018, Alexandr Cucereavii era desemnat pentru schimbul I (07:00–19:00), iar Veaceslav Toncoglaz pentru schimbul II (19:00–07:00) cu automobilul de serviciu MAI 1145 (f.d. 89-90, 132-133 vol. I).

14. Informația privind încălcările depistate și documentate de angajații plutonului de patrulare Hîncești–Cimișlia–Leova pentru zilele de 08–09 octombrie 2018, nu atestă că ar fi fost întocmite procese-verbale cu privire la contravenție în privința cetățenilor români Valeriu Păcuraru și Laurențiu Scînteii (f.d. 92-98, 128, 131-132 vol. I).

15. La 12 noiembrie 2018, urmare a solicitării SPIA din 05 noiembrie 2018, INP a transmis informații despre memoria aparatelor Drager 0006, 0130 și 0345 utilizate de batalionul din Hîncești la 08 octombrie 2018, copiile registrelor de evidență a încălcărilor depistate la 08 octombrie 2018 de către angajații plutonului Hîncești Cimișlia, Leova al Batalionului nr. 3, precum și informații detaliate despre poziționarea GPS a automobilelor plutonului Hîncești la data de 08 octombrie 2018 (f.d. 124, 123 vol. I). Informațiile anexate atestă că pînă la 12 noiembrie 2018 memoria aparatelor Drager 0006, 0130 și 0345 conținea informații despre testele efectuate în perioada 06 octombrie 2018 - 12 octombrie 2018.

16. La 22 noiembrie 2018, din sediul plutonului Hîncești al INP au fost ridicate de către organul de urmărire penală aparatele Drager cu nr. ARDM-0345 și ARFN-5065 (f.d. 14 vol. I). Aparatele ridicate erau păstrate în cutii speciale de culoare neagră. Un specialist din cadrul „Labromed Laborator” SRL, entitate specializată în metrologie și service pentru echipamentele de tip „Drager”, a fost invitat pentru acordarea suportului la cercetarea aparatelor ridicate (f.d. 138 vol. I).

17. La 26 noiembrie 2018, prin răspunsul nr. 1-26/11/2018, „Labromed Laborator” SRL a comunicat că au fost cercetate aparatele nr. 1 (ARDM - 0345) și aparatul nr. 2 (ARFN-006). S-a stabilit că ultima calibrare a aparatului nr. 1 a avut loc la 25 iulie 2018, iar la acel moment aparatul arăta că este gata să înregistreze testul cu nr. 7728. Memoria aparatului la momentul ultimei calibrări nu a fost ștersă. La cercetarea din noiembrie 2018 în memoria aparatului nr. 1 erau informații doar despre testele cu nr. 8089 - 8129. Testul cu nr. 8129 este testul efectuat în momentul cercetării. S-a emis concluzia că în perioada 25 iulie 2018 pînă la data efectuării testului cu nr. 8089 (primul test prezent în memoria aparatului) au fost șterse datele din memoria aparatului. S-a stabilit că ultima calibrare a aparatului nr. 2 a avut loc la 23 august 2018, iar la acel moment aparatul arăta că este gata să înregistreze testul cu nr. 3735. Memoria aparatului la momentul ultimei calibrări nu a fost ștersă. La cercetarea din noiembrie 2018 în memoria aparatului nr. 2 erau informații doar despre testul cu nr. 3942. Testul cu nr. 3942 este testul efectuat în momentul cercetării. S-a emis concluzia că în perioada 23 august 2018 pînă la data efectuării testului cu nr. 3942 (primul și

unicul test prezent în memoria aparatului) au fost șterse datele din memoria aparatului. În răspuns este indicat că ștergerea memoriei unui aparat drager nu este posibilă de la panoul de comandă a acestuia. Pentru ștergerea memoriei unui aparat drager este nevoie de un soft specializat și de un conector special (f.d. 139–141, vol. I). Prin răspunsul nr. 1-14/12/2018, s-a precizat că INP deține doar două exemplare de soft, care permit în mod standard, citirea și ștergerea memoriei de către utilizatori, cu ajutorul softurilor „Draeger AlcoView” și „Draeger Diagnostics”. Ștergerea nu este detectabilă ulterior, iar datele eliminate nu pot fi restabilite, nici măcar de către producător (f.d. 142, vol. I).

18. Martorul Valeriu Păcuraru a declarat că la 05 octombrie 2018, a intrat în Republica Moldova în scop turistic. El și soția sa Nona-Gabriela Păcuraru se deplasau cu automobilul personal de model ”Suzuki Vitara”. Ei erau însoțiți de prietenul său Laurențiu Scîntei, care se deplasa cu soția sa și doi copii minori într-un automobil de model ”Nissan X-trail”. La 08 octombrie 2018 aproximativ la ora 12:05 ei se deplasau spre punctul de trecere a frontierei Cahul–Oancea, într-o coloană formată din trei automobile, primul era cu numere moldovenești, al doilea era al său și al treilea era al lui Laurențiu. În apropierea localității Fetița, r-nul Cimișlia, echipajul de poliție rutieră cu numărul de înmatriculare MAI 1145, a stopat toată coloana de automobile. Automobilul poliției a stopat vis-a-vis de automobilul său, de pe bancheta pasagerului din față a coborât un polițist și s-a apropiat de automobilul de model Suzuki, iar automobilul poliției s-a deplasat spre cel cu numere moldovenești. La scurt timp, automobilul cu numere moldovenești a fost lăsat să plece, iar automobilul poliției a virat din nou și s-a parcat în spatele automobilului lui Laurențiu. Polițistul pasager i-a cerut martorului actele și i-a comunicat că ar fi depășit limita de viteză, iar pentru asta este pasibil de o amendă de 2.000 de lei. Între timp de ei s-a apropiat polițistul ce conducea automobilul de serviciu și i-a cerut să-l urmeze în automobilul de serviciu. Polițistul pasager s-a îndreptat spre automobilul lui Laurențiu iar martorul a mers în automobilul poliției și a urcat pe bancheta din față. Polițistul șofer i-a reproșat că emană un miros aromat și pare obosit. Deși martorul a negat că a consumat alcool l-a supus unui test cu un aparat Drager ce se păstra într-o valiză de culoare neagră, în formă de diplomat. După testare polițistul i-a spus că este 0,003 mg/l și a aruncat bonul printat de aparat în buzunarul ușii din partea sa. În continuare polițistul șofer l-a întrebat, cum să procedeze cu fapta de depășire a vitezei. În același timp i-a comunicat și cuantumul amenzii și i-a spus că trebuie să-i întocmească proces verbal întrebându-l în același timp dacă să-l întocmească sau nu. Martorul a întrebat ce presupune asta iar polițistul i-a spus că ei pot finisa mai repede și că el trebuie să-și dea seama. Atunci când el i-a spus că nu înțelege, polițistul i-a spus ”câte o mie de lei de mașină și sunteți liberi”. Martorul a ieșit din automobilul de poliție pentru a aduce banii, comunicându-i lui Laurențiu Scîntei cererea polițistului. Acesta i-a spus că nu are așa sumă în lei moldovenești. Martorul a luat de la soția sa 1.000 de lei moldovenești și s-a deplasat spre automobilul poliției unde i-a lăsat pe bancheta din față. El i-a comunicat polițistului că prietenul său nu

are suma cerută în valută națională, la care acesta a spus că se poate și în lei românești. După ce a transmis banii, a ieșit din automobil. Tot atunci de automobilul de serviciu s-a apropiat și polițistul pasager. Martorul a trecut pe lângă Laurențiu și i-a spus că poate să dea și lei românești și a mers mai departe spre propriul automobil. El nu a observat cum Laurențiu a transmis banii. A observat doar că Laurențiu s-a deplasat spre ușa deschisă din față dreapta a automobilului de poliție și a auzit cum polițistul pasager, care era afară lângă automobilul de serviciu i-a spus ”fiți măi mai atenți că ne vede toată lumea”. A precizat că în acel moment pe lângă ei trecea un Tir. Ulterior Laurențiu i-a comunicat că a transmis 187 de lei românești, iar la solicitarea acestora și 600 de lei moldovenești, adică toți banii pe care îi avea asupra sa. După aceasta, au urcat în automobile și au continuat deplasarea. Martorul a descris detaliat semnalmente polițistului pasager și polițistului șofer. A precizat că la cererea sa, soția a notat în telefon numărul echipajului de poliție, ulterior el a expediat sesizări către mai multe instituții din Republica Moldova. El a indicat că ei s-au deplasat cu navigația conectată prin aplicația din Google ”Hărți” iar informațiile extrase din cont permit stabilirea cu exactitate a itinerarului a punctelor și timpilor de staționare (f.d. 56-58, vol. I).

19. În prima instanță, martorul a fost audiat prin comisie rogatorie, participanții la proces având posibilitatea de a-i adresa întrebări în scris (f.d. 81-84 vol. I). La întrebările apărării, martorul a oferit explicații suplimentare cu privire la circumstanțele opririi în trafic și la interacțiunea avută cu polițiștii. În esență, acesta și-a menținut declarațiile date în cursul urmăririi penale, confirmând testarea alcoolică cu rezultat negativ, solicitarea sumelor de bani de către polițistul mai brunet, transmiterea acestora, precum și faptul că nu a asista nemijlocit la transmiterea banilor de către Laurențiu Scînteii, dar a auzit replici adresate acestuia de către polițistul șaten „cum ne-a fost vorba” (f.d. 102–104, vol. II).

20. Martorul Laurențiu Scînteii atât în cursul urmăririi penale (f.d. 67 vol. I), cât și în prima instanță (f.d. 100-101 vol. I), prin comisie rogatorie, a relatat circumstanțele comunicate de Valeriu Păcuraru. Partea apărării a adresat întrebări în scris acestui martor (f.d. 81-84 vol. I). Acesta a menționat despre deplasarea în coloană din trei automobile la 08 octombrie 2018 și oprirea coloanei de către echipajul de poliție MAI 1145. Martorul a arătat că din mașina poliției a coborât polițistul pasager care s-a deplasat spre automobilul lui Valeriu Păcuraru în timp ce automobilul de serviciu a virat și s-a deplasat spre automobilul cu numere moldovenești. La scurt timp primul automobil a fost lăsat să plece iar mașina poliției a virat din nou și a parcat în spatele automobilului său. Din ea a coborât șoferul și s-a deplasat spre automobilul lui Valeriu. La scurt timp Valeriu a coborât din automobilul său și a mers spre automobilul poliției iar polițistul pasager s-a apropiat de mașina sa cerându-i actele. Peste aproximativ cinci minute Valeriu a coborât din automobilul poliției și trecând pe lângă el i-a spus că vor câte 1.000 de

lei per mașină pentru a fi lăsați să plece. Martorul i-a spus că nu are această sumă în lei. După ce Valeriu a fost la automobilul său, s-a întors la automobilul poliției a transmis banii și la scurt timp a revenit și i-a spus că poate să dea și în lei românești. Martorul a precizat că s-a deplasat la automobilul poliției și a pus pe bancheta pasagerului din față suma de 187 de lei românești. Polițistul pasager se afla în spatele său, lângă automobilul de serviciu și urmărea acțiunile sale. Atunci când dorea să plece, polițistul pasager i-a solicitat să lase și ceilalți bani pe care îi avea, adică lei moldovenești. El s-a conformat și la indicația polițistului pasager a plasat suma de 600 de lei în buzunarul portierei din dreapta față a automobilului de poliție. Martorul a descris caracteristicile fizice ale ambilor polițiști și a comunicat că i-ar putea recunoaște (f.d. 67-68, vol. I). Audiata în prima instanță prin comisie rogatorie, martorul a arătat că nu i s-a comunicat motivul opririi, nu a fost supus testării alcoolscopice și nu i s-a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție. El a menționat că remiterea banilor a avut loc la indicația directă a polițistului mai blond, care i-a cerut să lase toți banii pe care îi avea asupra sa, și nu în legătură cu o contravenție concretă, ci pentru a putea pleca mai departe, având copii minori în automobil. Totodată, martorul a precizat că nu a asistat la discuțiile purtate de Valeriu Păcuraru în interiorul automobilului de poliție și că nu a formulat personal un denunț, considerând suficientă sesizarea depusă de acesta (f.d. 100–101, vol. II).

21. Martora Nona-Gabriela Păcuraru, a fost audiată de ofițerul de urmărire penală iar la faza judecării cauzei prin comisie rogatorie la judecătoria Galați. Partea apărării a adresat întrebări în scris acestui martor (f.d. 81-84 vol. I). Ea a confirmat prezența sa în automobilul condus de soțul său, Valeriu Păcuraru, în momentul opririi în trafic la 08 octombrie 2018, în apropierea localității Fetița, de către echipajul de poliție MAI 1145. Ea a declarat că a observat deplasarea soțului său la automobilul de poliție și supunerea acestuia testării alcoolscopice, iar ulterior revenirea sa cu informația că polițiștii solicită suma de 2.000 de lei pentru ambele automobile. Ea i-a remis suma de 1.000 de lei moldovenești, reprezentând ultimii bani pe care îi avea asupra sa, sumă pe care acesta a transmis-o polițiștilor. Martora a precizat că nu a asistat nemijlocit la discuțiile purtate în interiorul automobilului de poliție și nici la momentul primirii banilor de către polițiști. La solicitarea soțului său, a notat numărul de înmatriculare al echipajului de poliție. Din discuțiile ulterioare cu Laurențiu Scînteii a aflat că și acesta a remis polițiștilor sume de bani în lei moldovenești și lei românești. Martora a oferit și o descriere generală a celor doi polițiști, menționând că i-ar putea recunoaște (f.d. 63-64, vol. I; 105-106, vol. II).

22. La 08 noiembrie 2018, Valeriu Păcuraru și Laurențiu Scînteii, în cadrul procedurii recunoașterii persoanei după fotografie i-au recunoscut pe Veaceslav Toncoglaz, în calitate de polițist pasager și pe Alexandr Cucereavii în calitate de polițist șofer al automobilului de serviciu, care a primit banii. Nona-Gabriela Păcuraru l-a recunoscut pe Veaceslav Toncoglaz ca fiind polițistul care s-a apropiat

primul de automobilul în care se afla (f.d. 59–62; 65–66; 69–72, vol. I). Potrivit datelor Poliției de Frontieră, în perioada 05–08 octombrie 2018 martorii s-au aflat pe teritoriul Republicii Moldova (f.d. 81, vol. I).

23. În calitate de martori au fost audiați și Ion Lîsenco, Radu Vivat și Dumitru Dermenji, angajați în cadrul subdiviziunilor MAI. Declarațiile acestora au vizat aspecte organizatorice privind serviciul de patrulare, repartizarea echipajelor și a mijloacelor tehnice, precum și procedura de evidență a aparatelor „Drager” și „Iskra”.

24. Martorul Ion Lîsenco, subofițer de patrulare în cadrul BP al INP, a declarat că, la 07 octombrie 2018, a intrat în serviciu cu automobilul de serviciu „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare MAI 1145, împreună cu ofițerul Ion Brumă. Acesta a arătat că automobilul era dotat, la momentul preluării, cu dispozitivul de măsurare a vitezei „Iscra-Video 11796 D” și cu aparatul de tip „Drager”, iar la finele serviciului a întocmit și semnat raportul de predare-primire. Martorul a precizat că nu cunoaște cui i-a fost predat ulterior automobilul și nici cui aparține semnătura persoanei care l-a primit, indicând totodată că printre persoanele autorizate să conducă automobilul MAI 1145 se numărau, între alții, Alexandr Cucereavîi și Veaceslav Toncoglaz (f.d. 73–74, vol. I).

25. În ședința de judecată, martorul Ion Lîsenco a reiterat, în esență, cele declarate în cursul urmăririi penale, precizând că, la finalul turei, a lăsat automobilul de serviciu în curtea subdiviziunii, fără a-l preda personal unui alt echipaj, și că nu cunoaște cine a preluat ulterior mijlocul de transport sau mijloacele tehnice. Acesta a menționat existența unui grafic de serviciu întocmit din timp, în care sunt repartizate echipajele și echipamentele, arătând că nu a întâlnit situații în care un automobil sau un echipament să fie schimbat între echipaje (f.d. 28–29, vol. II). În instanța de apel, martorul a declarat că aparatul „Drager” nu rămâne în automobil, ci se eliberează și se predau prin registru la birou, din cauza valorii. A explicat că schimbul este predat cu aproximativ 30 de minute înainte ca următorul echipaj să intre în serviciu, motiv pentru care nu cunoaște cine a preluat mijloacele tehnice după el (f.d. 213, vol. II).

26. Martorul Radu Vivat, subofițer de patrulare în cadrul aceluiași pluton, a declarat că în perioada relevantă, a activat cu un alt automobil de serviciu și nu a utilizat autoturismul MAI 1145. Acesta a arătat că nu cunoaște cine a utilizat automobilul MAI 1145 în dimineața zilei de 08 octombrie 2018 și a precizat că semnătura din registrul de predare-primire aferentă acestui automobil nu îi aparține. Totodată, a menționat că, în cursul serviciului din acea zi, a avut în dotare un dispozitiv de măsurare a vitezei „Iscra-Video 11796 D”, iar cu privire la aparatul de tip „Drager” nu își amintește dacă l-a avut în dotare (f.d. 75–76, vol. I). În ședința de judecată, martorul a declarat că predarea și primirea mijloacelor de transport se efectuează prin semnătură în registru, depusă de un membru al echipajului. Nu își amintește dacă, în ziua relevantă, echipajul său a fost dotat cu

aparatele „Iskra Video” sau „Drager”, precizând că nu toate echipajele sunt dotate constant cu astfel de mijloace tehnice. Pentru aparatul Drager există registrul de primire-predare, dar nu și pentru radarul Iskra Video. Nu se întocmesc acte sau rapoarte privind folosirea acestor aparate, iar procesele-verbale sunt înscrise de fiecare agent în registrul personal și predate ulterior Secției de Evidență și Documentare (f.d. 30-31 vol. II).

27. Martorul Dumitru Dermenji a indicat că, la 05 noiembrie 2018, a recepționat interpelarea DGA a SPIA a MAI privind cauza nr. 20185500178 (vezi para. 15). El a recunoscut că i-a adus la cunoștință lui Alexandr Cucereavîi despre existența acestei interpelării și chiar l-a desemnat direct drept executor. A recunoscut că deși trebuia să o transmită prin comandantul Batalionului nr. 3, Stanislav Baran, nu a făcut-o. A indicat că el nu cunoaște de unde a fost scoasă informația anexată la scrisoare privind memoria aparatelor de tip Drager. El nu cunoaște cine a extras sau șters datele din aparatul de tip „Drager”. Alexandr Cucereavîi i-a comunicat ulterior că aparatul a fost transmis unei alte persoane (f.d. 77, vol. I). În ședința de judecată, Dermenji a declarat că interpelarea a fost transmisă inițial comandantului Batalionului nr. 3, Alexandru Baran, și ulterior a ajuns la Alexandr Cucereavîi. Totodată, a arătat că aparatele „Drager” și „Iskra” sunt repartizate înainte de intrarea în tură, cu evidență în registre, dispun de memorie internă și, din cunoștințele sale, memoria aparatului „Drager” nu poate fi ștersă, nefiind raportate nereguli privind utilizarea acestuia. De asemenea, a menționat că, în funcție de disponibilitate, era posibil ca unele echipaje să iasă în patrulare fără aparate Drager sau Iskra, întrucât acestea puteau fi deteriorate ori expirate, neexistând o obligație expresă de a le avea în dotare la fiecare tură (f.d. 32-33, vol. II).

28. La faza de urmărire penală, Veaceslav Toncoglaz și Alexandr Cucereavîi au refuzat să facă declarații (f.d. 162-163, 172, 216, 221-222, vol. I). În ședința de judecată, ambii inculpați au fost audiați. Ei nu au recunoscut vina și au oferit o versiune comună asupra celor întâmplate la 08 octombrie 2018.

29. Conform declarațiilor lui Alexandr Cucereavîi, în ziua respectivă acesta se afla în serviciu în calitate de comandant de pluton al subunității Hîncești–Cimișlia–Leova, iar în jurul orei 09:00 a ieșit în teren împreună cu adjunctul său, Veaceslav Toncoglaz, cu automobilul de serviciu MAI 1145, de model Dacia Duster. Aproximativ la ora 12:10, în timp ce se deplasau pe traseul R3, în direcția Chișinău, în zona satului Fetița sau Gura Galbenei, au observat un automobil moldovenesc care ar fi deviat ușor pe contrasens. A fost pornit girofarul și semnalul sonor, iar conducătorul a tras pe dreapta. În același timp, două autoturisme înmatriculate în România, care circulau în spate, s-au oprit și ele. El a afirmat că nu a părăsit automobilul, iar verificările au fost efectuate de colegul său. Unul dintre șoferii români, aflat la volanul unui Suzuki, ar fi manifestat comportament agitat ridicând tonul și exprimând nemulțumiri față de modul în care a fost efectuată oprirea. Ulterior, același șofer ar fi afirmat că este angajat al

Curții de Apel Galați și i-ar fi amenințat că va depune plângere. S-a discutat despre o posibilă testare alcoolscoptică, însă aceștia nu aveau în dotare aparatul Drager, iar echipajele dotate erau la distanță. Ulterior, șoferul s-ar fi calmat, și, în lipsa semnelor de ebrietate sau a altor încălcări, actele i-au fost restituite fără a fi întocmite procese-verbale. El a declarat că nu au fost solicitate sau primite mijloace bănești, că nu au constatat abateri de la legislația rutieră și că întreaga situație a fost generată de nervozitatea excesivă a șoferului, care ulterior ar fi încercat să se răzbune prin formularea plângerii pentru că au fost reținuți câteva minute. A mai precizat că nu dețineau aparate Drager sau echipamente de măsurare a vitezei la acea dată și că atribuțiile sale de comandant includeau supravegherea activității subordonaților, verificarea traseelor și documentarea contravențiilor, dacă era cazul. El a precizat că nu a avut ocazia să discute direct cu martorul Valeriu Păcuraru în instanță, deși și-ar fi dorit acest lucru, considerând că lucrurile s-ar fi lămurit dacă ar fi fost posibilă o confruntare. De asemenea, a calificat declarațiile acestora drept false și mincinoase (f.d. 129-132, vol. II).

30. Inculpatul Veaceslav Toncoglaz, a confirmat, în linii mari, cele relatate de Alexandr Cucereavîi. El a declarat că, în jurul orei 12:10, în apropiere de satul Fetița, au oprit un automobil cu numere de înmatriculare moldovenești care deviasse ușor pe contrasens, iar în spatele acestuia s-au oprit două autoturisme cu numere românești, un Suzuki și un Nissan. El a coborât pentru a verifica primul șofer, iar în timpul discuției, conducătorul autoturismului Suzuki ar fi început să reproșeze că oprirea ar fi fost ilegală. Acesta s-ar fi prezentat ca angajat al Curții de Apel Galați, amenințând că va formula plângere. A solicitat actele și a constatat lipsa vinierei, pe care însă conducătorul a prezentat-o ulterior. A relatat că, din cauza comportamentului agitat al șoferului, s-a luat în calcul testarea cu Drager. Nu aveau aparatul în dotare, iar la verificarea aplicației s-a constatat că cele mai apropiate echipaje se aflau la distanță. Ulterior, conducătorul auto s-a calmat. El și-a cerut scuze și și-a justificat comportamentul prin oboseală și stres. În lipsa semnelor de ebrietate, actele i-au fost restituite. Inculpatul a negat orice solicitare sau primire de bani, afirmând că nu s-au constatat încălcări, iar acțiunea lor a fost una justificată de obligația de a verifica participanții la trafic în caz de suspiciuni. A precizat că nici el, nici colegul său, nu au întocmit procese-verbale în ziua respectivă, că nu dețineau aparate de testare alcoolscoptică sau măsurare a vitezei și că au acționat exclusiv în baza atribuțiilor legale și în limitele comportamentului suspect al unui conducător auto (f.d. 124-127, vol. II).

31. În instanța de apel, Veaceslav Toncoglaz și Alexandr Cucereavîi au confirmat declarațiile anterioare (f.d. 230-231, vol. II).

c. Sentința

32. Prin [sentința Judecătoria Cimișlia, sediul Central](#), din 28 noiembrie 2022, Veaceslav Toncoglaz și Alexandr Cucereavîi au fost achitați pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii.

33. Instanța a reținut că acuzația se întemeiază, în principal, pe declarațiile martorilor Valeriu Păcuraru, Laurențiu Scînteii și Nona-Gabriela Păcuraru, audiați prin comisie rogatorie. Făcând trimitere la art. 389 Cod de procedură penală, instanța a subliniat că declarațiile martorilor pot fundamenta o soluție de condamnare doar în măsura în care sunt coroborate cu alte probe suficiente. Analizând declarațiile martorilor în raport cu cele ale inculpaților, instanța a constatat existența unei concordanțe cu privire la împrejurările generale ale opririi în trafic (locul, ora și traseul), dar a reținut divergențe esențiale în ceea ce privește existența unui comportament infracțional din partea agenților de poliție. Totodată, instanța a subliniat că declarațiile martorilor nu sunt susținute de alte mijloace de probă. Nu au fost prezentate probe care să demonstreze că inculpații ar fi dispus de mijloace tehnice de constatare a vitezei, martorii declarând că nu au observat asemenea echipamente și că nu li s-au prezentat dovezi privind săvârșirea unei contravenții. De asemenea, instanța a considerat neclar motivul pentru care martorii ar fi remis sume de bani, în condițiile în care au afirmat că nu au comis vreo abatere și se deplasau regulamentar. Instanța a mai reținut că, în fața celor două automobile cu numere românești, se deplasa un alt vehicul, aspect apreciat ca fiind de natură să genereze dubii suplimentare cu privire la posibilitatea depășirii regimului de viteză. Deși instanța a enumerat ansamblul probelor administrate, motivarea nu reflectă o analiză coroborată și sistematică a acestora.

d. Apelul și decizia instanței de apel

34. La 13 decembrie 2022, Vitalie Codreanu, procuror în Procuratura Anticorupție, a declarat apel în care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Veaceslav Toncoglaz și Alexandr Cucereavii să fie recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, cu aplicarea, pentru fiecare în parte, a unei pedepse de cinci ani de închisoare, cu amendă în mărime de 6.000 de unități convenționale și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în domeniul ocrotirii normelor de drept pe un termen de opt ani. Potrivit art. 90 Cod penal, procurorul a solicitat suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de cinci ani. El a criticat aprecierea eronată a probelor de către instanță, susținând că aceasta a respins nemotivat declarațiile martorilor audiați prin comisie rogatorie și nu a motivat clar soluția de achitare. Deși a reținut lipsa faptului infracțiunii, în motivare și dispozitiv instanța a făcut referire la lipsa elementelor constitutive, generând incertitudine asupra temeiului juridic. Totodată, procurorul a arătat că instanța nu a analizat coroborarea declarațiilor martorilor cu alte probe materiale, precum documente ale Inspectoratului Național de Patrulare, foi de parcurs, tabele de repartizare, rapoarte de predare a autovehiculelor și date GPS, care confirmau locul, ora și implicarea inculpaților. Instanța a acceptat versiunea inculpaților, deși aceasta nu a fost confruntată efectiv cu ansamblul probator.

35. La 05 decembrie 2023, [Curtea de Apel Comrat](#) a respins apelul procurorului și a menținut sentința de achitare. Instanța de apel a reținut că,

probele invocate de procuror în susținerea apelului precum rapoartele de predare a mijloacelor speciale, foile de parcurs, datele GPS și tabelele de serviciu confirmă doar împrejurări obiective legate de locul, timpul și persoanele implicate, dar nu dovedesc comiterea actelor de corupere pasivă. Instanța de apel a subliniat că o acuzație de corupție nu poate fi fundamentată exclusiv pe declarațiile martorilor și a subscris raționamentului instanței de fond întemeiat pe art. 389 Cod de procedură penală. Deși s-a constatat prezența inculpaților la locul indicat în denunț și interacțiunea acestora cu martorii, instanța a reținut că nu există probe care să ateste extorcarea și primirea unor sume de bani în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu. Totodată, instanța a constatat că nu a fost probată existența unei contravenții care să fi justificat o eventuală pretindere de bani și nici faptul că echipajul de poliție ar fi fost dotat cu mijloace tehnice în ziua incidentului. Raportul de serviciu semnat de Alexandr Cucereavii pentru data respectivă menționează în mod expres lipsa mijloacelor speciale. Martorul Ion Lîsenco, audiat în instanța de apel, nu a confirmat aceste aspecte, iar acuzaarea nu a asigurat audierea celorlalți martori. Instanța a respins ca neconcludente răspunsurile laboratorului „Labromed”, deoarece acestea nu fac referire la data emiterii testelor, neputând susține ipoteza că datele au fost eliminate pentru a ascunde o testare alcoolsopică la 08 octombrie 2018. În ceea ce privește temeiul juridic al achitării, instanța de apel a apreciat că sentința indică clar temeiul de drept și motivele corespunzătoare soluției de achitare.

e. Recursul

36. La 02 februarie 2024, procurorul Lilia Sîrbu a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Ea invocă caracterul arbitrar al deciziei recurate și aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. Procurorul solicită casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 05 decembrie 2023 și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel. În motivarea recursului se menționează că declarațiile celor trei martori sunt susținute prin plângerea depusă de Valeriu Păcuraru, procesele verbale privind recunoașterea persoanelor după fotografie prin care toți martorii i-au recunoscut pe inculpați, procesul verbal de cercetare a informațiilor din contul Google și GPS-ul telefonului lui Valeriu Păcuraru, procesul verbal de cercetare a documentelor ridicate de la INP. Procurorul a indicat că martorii au fost audiați atât în prezenta cauză cât și la etapa urmăririi penale. Ei au confirmat faptul extorcării mijloacelor bănești de către polițiști. Martorii au participat la acțiunea procesuală recunoașterea persoanelor după fotografie și i-au recunoscut pe inculpați. Declarațiile martorilor referitoare la supunerea lui Valeriu Păcuraru testării alcoolsopice cu aparatul Drager din dotarea inculpaților este susținută de declarațiile martorului Lîsenco și scrisorile ”Labromed Laborator” SRL care arată că memoria aparatelor Drager din dotarea INP transmise spre examinare a fost ștearsă cu începere de la 25 iulie 2018 și respectiv 23 august 2018 până la momentul examinării.

g. Ședința Curții Supreme de Justiție

37. La 11 septembrie 2025, completul a decis să organizeze o ședință publică. Participanții au primit din timp următoarele întrebări, la care trebuiau să răspundă în cadrul ședinței publice. Sunt oare arbitrare sau vădit nerezonabile:

- a) concluziile instanțelor inferioare potrivit cărora, în temeiul art. 389 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, declarațiile martorilor Valeriu Păcuraru, Laurențiu Scînteii și Nona-Gabriela Păcuraru, pot fi reținute doar în măsura în care ele coroborează cu alte probe, în contextul în care aceștia au fost audiați prin comisie rogatorie, cu acordarea posibilității apărării să formuleze întrebările pe care le-a considerat necesare, precum și concluzia că o acuzație de corupere pasivă nu poate fi fundamentată exclusiv pe aceste declarații?
- b) sunt oare arbitrare sau vădit nerezonabile concluziile instanțelor potrivit cărora, în speță, învinuirea este bazată doar pe declarațiile martorilor menționați și că informațiile comunicate de laboratorul „Labromed” SRL privind ștergerea memoriei aparatelor Drager sunt lipsite de concludență?

38. Curtea Supremă de Justiție a organizat o [ședință publică](#) la 18 noiembrie 2025. În ședință s-au prezentat procurorul Cătălin Scutelnic, apărătorul Andrei Beruceașvili și inculpații. Martorii Valeriu Păcuraru și Laurențiu Scînteii, au fost audiați prin videoconferință.

39. Martorul Valeriu Păcuraru, audiat prin videoconferință, a indicat că menține declarațiile date în cursul urmăririi penale și în fața instanței de fond. El a arătat că eventualele diferențe de detaliu se explică prin trecerea timpului. A confirmat oprirea în trafic de către echipajul MAI 1145, invocarea succesivă a depășirii limitei de viteză și a consumului de alcool, efectuarea testării alcoolscopice și condiționarea plecării de remiterea unor sume de bani. Martorul a declarat că primul contact a avut loc cu agentul care nu se afla la volan, iar discuțiile privind testarea și remiterea banilor au fost purtate cu agentul aflat la volan. A precizat că nu i-au fost prezentate probe privind vreo contravenție rutieră și că nu i-a fost comunicat oficial rezultatul testării alcoolscopice. Martorul a declarat că inițiativa referitoare la remiterea banilor nu i-a aparținut. Potrivit percepției sale, agentul de poliție a sugerat că situația trebuie „rezolvată”, indicându-i suma aproximativă ce urma a fi transmisă, în caz contrar riscând aplicarea unei amenzi mari. De asemenea, martorul a precizat că a solicitat soției sale 1.000 de lei moldovenești în momentul în care a înțeles că remiterea banilor reprezenta condiția pentru a fi lăsat să plece, cerându-i totodată să noteze numărul automobilului și alte detalii. Martorul a reiterat că discuțiile relevante și remiterea banilor au avut loc în interiorul mașinei de poliție. A confirmat că și Laurențiu Scînteii a remis bani polițiștilor, precizând că acesta nu dispunea de lei moldovenești și a transmis lei românești, într-o sumă echivalentă cu cea remisă de el. A precizat că comportamentul său a fost unul neconflictual și că indignarea resimțită ulterior l-a determinat să formuleze sesizări către autoritățile competente imediat după

revenirea în România. Martorul a declarat că nu își amintește detalii privind modul de păstrare sau manipulare a aparatului Drager, precizând că, la momentul incidentului, aceasta a fost prima sa experiență de testare alcoolscoptică pe teritoriul Republicii Moldova. El a confirmat declarațiile date în cursul urmăririi penale referitoare la modul de păstrare și utilizare a aparatului, la care acuzarea a dat citire în ședința de judecată.

40. Martorul Laurențiu Scînteii, audiat prin videoconferință, a confirmat versiunea relatată de Valeriu Păcuraru cu privire la oprirea în trafic. El a declarat că, după revenirea lui Păcuraru din mașina de poliție, i s-a comunicat solicitarea de a remite o sumă de bani pentru a putea pleca mai departe și că remiterea banilor a avut loc la indicația agentului de poliție. A reiterat că nu i-a fost comunicat motivul opririi, că nu a fost supus testării alcoolscopice și că nu i s-a întocmit proces-verbal de contravenție. De asemenea, martorul a declarat că nu dispunea de lei moldovenești și că a transmis polițiștilor toți banii pe care îi avea asupra sa, în lei românești, la indicația că poate fi acceptată orice valută. A precizat că banii au fost plasați inițial pe scaunul din dreapta față al autospecialei. Ulterior a plasat bani în buzunarul lateral al portierei, la indicația agentului de poliție, pe motiv că situația era vizibilă pentru terți. Atunci când acesta i-a spus „i-a banii că ne vede lumea” s-a referit la faptul că erau la vedere și puteau fi observați și de alții. După ce i-a plasat în buzunarul portierei, polițistul nu a mai reacționat în nici un fel, nu i-a zis să ia banii, din contra i-a dat de înțeles că totul este în regulă. Martorul a precizat că nu mai reține toate detaliile privind succesiunea exactă a faptelor, explicând aceasta prin trecerea timpului, însă a susținut veridicitatea declarațiilor date anterior.

41. Alexandr Cucereavîi nu a recunoscut vinovăția și a solicitat respingerea recursului, reiterând declarațiile sale anterioare. A susținut că, la 08 octombrie 2018, se afla în serviciu în calitate de comandant de pluton și că nu era implicat în activități de patrulare rutieră sau de documentare a contravențiilor. A declarat că oprirea în trafic a fost determinată de observarea unui autoturism cu numere moldovenești care ar fi deviat pe contrasens, iar celelalte două automobile, cu numere românești, s-au oprit ulterior, fără a fi stopate. A arătat că nu a coborât din automobil și că verificările au fost efectuate de colegul său. Inculpatul a declarat că nu a solicitat și nu a primit mijloace bănești, apreciind că sesizarea ulterioară ar fi fost determinată de nemulțumirea șoferului față de oprirea în trafic. A susținut că echipajul nu avea în dotare mijloace speciale și că nu a fost efectuată testarea alcoolscoptică. Echipajele dotate cu asemenea aparate se aflau la distanță. Referindu-se la rapoartele din 08 și 09 octombrie 2018, a arătat că evidența se realiza prin registre, iar lipsa unei semnături pe raport nu echivalează cu nepredarea automobilului. A declarat că a lăsat mașina la sediu și că nu cunoaște cine a preluat-o ulterior. Inculpatul a explicat procedura generală de evidență și predare–primire a aparatelor Drager, arătând că nu avea acces tehnic la memoria acestora și că eventualele intervenții asupra acestora nu puteau fi realizate fără

utilizarea unor programe specializate. A declarat că nu cunoaște cine, când și în ce circumstanțe ar fi șters memoria aparatelor și că a aflat despre acest fapt ulterior, după ridicarea dispozitivelor de către SPIA. Referitor la corespondența cu SPIA, inculpatul a confirmat că a cunoscut despre solicitările formulate și nu a infirmat declarațiile martorului Dermenji privind transmiterea unei interpelări referitoare la aparatele Drager. A susținut că au fost acumulate și transmise documente administrative, fără ca el să fi extras sau modificat date din memoria dispozitivelor. A precizat că anexele din aparatele Drager au fost furnizate de subdiviziunea responsabilă de gestionarea aparatelor Drager, fiind transmise mai departe.

42. Veaceslav Toncoglaz, nu a recunoscut vinovăția și a menținut declarațiile date anterior. El a confirmat că a fost cel care a coborât și a interacționat cu conducătorii auto. A declarat că a discutat cu șoferul primului automobil cu numere românești, care manifesta nemulțumiri față de oprirea în trafic și avea un comportament agitat. I-a solicitat actele, care erau în regulă, fără a constata inițial semne evidente de ebrietate. Martorul precizat că al doilea șofer avea un comportament calm, iar verificarea acestuia a fost determinată de faptul că se afla cu primul șofer. A menționat că, pe parcursul discuției, din motiv că primul șofer era agitat, s-a pus în discuție posibilitatea testării alcoolscopice, însă echipajul nu avea în dotare aparat Drager, iar echipajele dotate se aflau la distanță. El a confirmat că inclusiv faptul că șoferul a comunicat că vine de ziua vinului ia trezit suspiciuni că ar fi în stare de ebrietate. A menționat că, ulterior, șoferul și-a schimbat comportamentul, nefiind constatate semne obiective de ebrietate, motiv pentru care actele i-au fost restituite și deplasarea a fost permisă. Inculpatul a declarat că nu a solicitat și nu a primit mijloace bănești de la niciunul dintre șoferi. A declarat că nu a solicitat și nu a primit mijloace bănești și a apreciat că plângerea ulterioară a fost determinată de nemulțumirea inițială a șoferului față de oprirea în trafic. A arătat că a aflat despre inițierea procedurilor penale la un interval considerabil de timp după incident. Referitor la mijloacele speciale, inculpatul a arătat că, în ziua respectivă, nu avea în dotare nici vitezometru, nici aparat Drager, explicând că evidența acestora se ține prin registre, iar aparatele Drager se păstrează în birourile subdiviziunii. A precizat că instruirea polițiștilor vizează exclusiv modul de efectuare a testării alcoolscopice și nu include aspecte tehnice privind stocarea sau ștergerea datelor.

43. Avocatul Andrei Beruceașvili, a solicitat respingerea recursului și menținerea soluțiilor de achitare. Apărarea a susținut că hotărârile instanțelor de fond și de apel nu sunt arbitrare și nici bazate pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, în sensul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Apărarea a subliniat că, în prezenta cauză, învinuirea se întemeiază în mod esențial pe declarațiile martorilor menționați, iar alte probe suficiente de învinuire nu au fost administrate. El susține că nici instanța de judecată, nici partea apărării, nu au avut posibilitatea de a formula întrebări de concretizare și de a aprecia veridicitatea

acestor declarații din punct de vedere psihologic. Apărarea indică prevederile art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală și apreciază că inculpații nu a avut cu acești martori confruntare. Probele scrise și materialele anexate la dosar confirmă doar circumstanțe generale privind timpul, locul și persoanele implicate, fără a demonstra pretinderea sau primirea unor mijloace bănești de către inculpați. În ceea ce privește răspunsurile laboratorului „Labromed” referitoare la ștergerea unor date din memoria aparatelor Drager Alcotest, apărarea a arătat că acestea nu au valoare concludentă pentru dovedirea faptei imputate. Răspunsurile respective nu indică data efectuării testelor șterse și nu permit stabilirea unei legături temporale cu data de 08 octombrie 2018. Mai mult, din registrele de evidență a predării–primirii mijloacelor speciale, din rapoartele de serviciu și din celelalte probe materiale rezultă cu certitudine că inculpații nu au avut în dotare, în ziua respectivă, nici aparate Drager, nici dispozitive de măsurare a vitezei, ceea ce exclude posibilitatea efectuării unei testări alcoolscopice și, implicit, orice legătură causală cu pretinsa ștergere a datelor. Apărarea invocă în susținerea poziției sale practica CSJ (cauzele nr. [1ra-560/23](#); [1ra-175/25](#); [1ra-573/23](#); [1ra-1892/23](#) și [1ra-347/24](#)). El susține că în acele cauze concluzia instanțelor de judecată referitor la vinovăția inculpaților a fost bazată nu doar pe declarațiile martorilor, dar și alte probe ca înregistrări video, măsuri operative de investigație e.t.c.

44. Procurorul Cătălin Scutelnic a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei și condamnarea lui Alexandr Cucereavîi și Veceslav Toncoglaz pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, în redacția în vigoare la data faptei. În esență, procurorul a susținut că instanțele inferioare au aplicat eronat regulile de apreciere a probelor, ajungând nejustificat la concluzia că acuzația nu poate fi întemeiată pe declarațiile martorilor Valeriu Păcuraru, Laurențiu Scînteii și Nona-Gabriela Păcuraru. A arătat că legea nu impune un număr minim de probe și nu interzice întemeierea unei condamnări pe declarații, inclusiv în cauze de corupție, dacă acestea sunt apreciate sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere a coroborării. Procurorul a susținut că, în mod eronat, instanțele au reținut că acuzația s-ar întemeia exclusiv pe declarațiile martorilor. A arătat că, pe lângă aceste declarații, în cauză a fost administrat un ansamblu de probe scrise și materiale. Totodată, procurorul a pus accent pe relevanța răspunsurilor furnizate de laboratorul „Labromed” privind memoria aparatelor Drager Alcotest, din care rezultă ștergerea unui segment de date corespunzător perioadei în care s-a produs incidentul. A susținut că aceste informații nu pot fi tratate izolat și că ele trebuie analizate în coroborare cu celelalte probe. În acest context, procurorul a invocat declarațiile martorului Dermenji Dumitru, potrivit căroră, ulterior incidentului, a fost formulată o interpelare privind aparatele Drager, iar solicitarea a fost transmisă spre executare prin intermediul conducerii către Alexandr Cucereavîi. Potrivit acuzației, această succesiune de acte indică faptul că inculpatul a cunoscut despre verificările inițiate și a avut posibilitatea de a interveni asupra datelor din memoria aparatelor.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

45. Partea relevantă a Codului de procedură penală este următoarea:

„Articolul 93. Probele

(1) Probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

(2) În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:

1) declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, victimei, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului, specialistului, expertului;

Articolul 101. Aprecierea probelor

(1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Articolul 389. Sentința de condamnare

(2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

(3) Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

Articolul 427. Temeiurile recursului

(1) Recursul este admis dacă:

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”

...

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) pct. 6) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimiterea la rejudecare. În cazul respingerii nejustificate a administrării probei în instanța de apel într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare sau în cazul în care se invocă temeiul de la alin. (1) pct. 6), prevederile art.413 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

Articolul 536. Adresare prin comisie rogatorie

(1) Organul de urmărire penală sau instanța de judecată, în cazul în care consideră necesară efectuarea unei acțiuni procesuale pe teritoriul unui stat străin, se adresează prin comisie rogatorie organului de urmărire penală sau instanței de judecată din statul respectiv, sau către o instanță penală internațională conform tratatului internațional la care Republica Moldova este parte sau pe cale diplomatică, în condiții de reciprocitate.

Articolul 538. Valabilitatea actului procedural

Actul procedural întocmit în țară străină în conformitate cu prevederile legii acelei țări este valabil în fața organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești din Republica Moldova”.

46. Art. 58 din Tratatul dintre Republica Moldova și România privind asistența juridică în materie civilă și penală, prevede următoarele:

„Asistența juridică în materie penală cuprinde: înmânarea de acte judiciare și extrajudiciare, luarea de declarații învinuitorilor și inculpaților, audierea martorilor ...”

47. La momentul săvârșirii infracțiuni, art. 324 Cod penal prevedea:

„Articolul 324. Corupere pasivă

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia

se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani”.

(2) Aceleași acțiuni săvârșite:

...

b) de două sau mai multe persoane;

c) cu extorcare de bunuri sau servicii enumerate la alin.(1);

...

se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 10 ani cu amendă în mărime de la 6000 la 8000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 7 la 10 ani.”

48. Prin Legea Nr. 136 din 06 iunie 2024, în vigoare din 07 septembrie 2024, art. 324 Cod penal au fost modificat. Partea relevantă a acestuia este următoarea:

„Articolul 324. Coruperea pasivă

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia se pedepsește cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

...

(4) Faptele prevăzute la alin. (1) ... săvârșite:

a) cu extorcare de bunuri sau servicii;

...

se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 10 ani cu amendă în mărime de la 8000 la 10000 de unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 7 la 10 ani.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

49. Recursul examinat a fost declarat în mai puțin de două luni de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

a. Standarde relevante

50. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Dacă argumentele invocate în recurs sunt suficiente pentru admiterea recursului, în motivarea deciziei sale, Curtea Supremă de Justiție poate invoca argumente suplimentare, pentru a ușura înțelegerea hotărârii sale și a contribui la rolul său principal - asigurarea interpretării și aplicării uniforme a legislației în sistemul de justiție. Atunci când admite recursul, Curtea Supremă de Justiție de asemenea poate să nu fie de acord cu încadrarea juridică sugerată de recurent, atât în ceea ce privește temeiul de recurs, cât și privind alte aspecte de procedură sau de drept material (deciziile CSJ nr. [1ra-560/2023](#), § 50; [1ra-1815/2023](#), § 26 și [1ra-347/2024](#) § 55).

51. Recursul procurorului se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de pct. 6) în decizia nr. [1ra-1085/2024](#) și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#). Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite

un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a explicat că este posibil ca o hotărâre judecătorească să fie în același timp „arbitrară”, cât și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Totuși, fiecare din cele două sintagme urmează a fi examinate separat (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 43). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

52. Art. 427 alin. (3) Cod de procedură penală prevede că aprecierea probelor realizată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) pct. 6), sau atunci când cauza este examinată după trimiterea la rejudecare. Invocarea temeiului de la alin. (1) pct. 6) conferă instanței de recurs competența de a da o nouă apreciere probelor, inclusiv în cauzele care nu a fost trimise anterior la rejudecare.

53. Art. 435 alin. (1) lit. c) Cod de procedură penală prevede că rejudecarea poate fi dispusă doar dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. De asemenea, rejudecarea nu poate fi dispusă repetat (art. 435 alin. (2) Cod de procedură penală). Astfel, remiterea la rejudecare este excepția, iar înlăturarea de către instanța de recurs a erorii, fără remitere la rejudecare, este regula (încheierea nr. [1ra-1737/2022](#), § 20). Eroarea judiciară poate fi corectată în instanța de recurs când există un număr redus al martorilor care trebuie audiați pentru soluționarea echitabilă a cauzei, cu convocarea părților în ședință. O asemenea procedură garantează corectarea erorilor judiciare și respectarea dreptului la un proces echitabil (decizia nr. [1ra-347/2024](#), § 57; [1ra-1137-2024](#), § 57).

b. Temeinicia recursului

54. Recursul procurorului este întemeiat pe temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, fiind invocat caracterul arbitrar al deciziei instanței de apel și faptul că aceasta se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. În esență, recurentul a susținut că instanțele ierarhic inferioare s-au limitat la o enumerare formală a materialului probator, fără a proceda la o examinare efectivă a probelor acuzării, atât individual, cât și în ansamblul lor, și fără a explica în mod convingător de ce acestea nu ar fi apte să susțină acuzația.

55. Completul constată că, în prezenta cauză, instanța de fond a reținut că acuzația se întemeiază exclusiv pe declarațiile martorilor Valeriu Păcuraru, Laurențiu Scînteii și Nona-Gabriela Păcuraru. S-a concluzionat că aceste declarații nu pot fundamenta o soluție de condamnare în contextul lipsei altor probe. Instanța de apel a subscris acestui raționament și a indicat că „învinuirea legată de comiterea unei infracțiuni de corupție, nu poate fi bazată exclusiv pe proba cu declarațiile martorilor” (para. 33 și 35). Aceste argumente sunt în contradicție cu celelalte raționamente regăsite în sentință și în decizie. Instanța de fond și de apel au acceptat că în faza judecării cauzei, martorii enunțați au fost audiați prin intermediul comisiilor rogatorii (vezi para. 19-20), iar informațiile comunicate de ei, concordă cu informațiile relevate de celelalte probe pe aspectele circumstanțiale de loc, timp și persoane implicate. Totuși, instanțele inferioare au invocat regulile de la art. 389 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală și au refuzat să analizeze dacă împreună cu informațiile relevate de celelalte probe, cele trei probe testimoniale sunt sau nu suficiente pentru inversarea prezumției de nevinovăție. O asemenea abordare denotă o fragmentare artificială a probatoriului și contravine regulilor de apreciere a probelor.

56. Articolul 389 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală instituie câteva reguli graduale care au menirea de a contrabalansa limitările pe care le poate resimți apărarea, în cazul imposibilității de a audia direct un martor al acuzării. Atunci când martorul este absent, iar declarațiile lui sunt exclusive sau determinante la susținerea acuzării, ele nu pot fi puse la baza sentinței chiar dacă sunt citite în ședință (art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală). Această regulă nu este absolută și nu trebuie să fie aplicată într-o manieră rigidă sau ignorând particularitățile ordinii juridice. O condamnare care se bazează pe o mărturie indirectă, exclusivă sau determinantă, nu încalcă în mod automat articolul 6 § 1. Semnificația mărturiei și impactul suportat de acuzat ca urmare a imposibilității interogării martorului sunt elementele care fac diferența ([Al-Khawaja și Tahery vs. Regatul Unit](#), MC 2011, para. 94, 129 și 143). Aceasta este explicația pentru care art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală instituie o derogare de la regula stabilită de alin. (2).

57. Instanțele inferioare au tratat art. 389 alin. (2) și (3) ca pe o regulă care exclude automat declarațiile celor trei martori fără a evalua semnificația mărturiei și a impactului suportat de inculpați ca urmare a interogării martorilor prin comisie rogatorie cu formularea întrebărilor de către apărare. Mai mult, instanța de apel a interpretat că această normă exclude proba testimonială în cauzele de corupție (vezi para. 35). Asemenea interpretări nu rezultă din textul art. 389 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, nu sunt compatibile cu regula generală a aprecierii probelor consacrată de art. 101 Cod de procedură penală și este arbitrară. Legea nu instituie o ierarhie prestabilită a mijloacelor de probă. Instanța este obligată să aprecieze fiecare probă, iar probele administrate urmează să fie examinate în ansamblu, prin coroborarea lor sub toate aspectele relevante pentru stabilirea

existenței sau inexistenței faptei și a vinovăției inculpaților. Această obligație incumbă instanței indiferent de soluția pronunțată.

58. În contextul pandemiei determinate de virusul COVID, la etapa judecării cauzei, martorii Valeriu Păcuraru, Laurențiu Scînteii și Nona-Gabriela Păcuraru au fost audiați în condițiile art. 536–539 Cod de procedură penală și ale Tratatului dintre Republica Moldova și România privind asistența juridică în materie civilă și penală, prin intermediul comisiei rogatorii la judecătoria Galați, iar partea apărării a înaintat propriul set de întrebări, care au fost adresate martorilor, răspunsurile acestora au fost consemnate și comunicate instanței, fiind puse la dispoziția părților (vezi para. 19-21). Apărarea a avut o posibilitate rezonabilă la exercitarea dreptului la contradictorialitate, prin punerea întrebărilor orientate spre verificarea fiabilității acestor declarații. În asemenea condiții declarațiile celor trei martori nu puteau fi apreciate potrivit regulii specifice martorilor absenți citite la faza judecării cauzei (vezi para. 56). În lipsa unei analize detaliate care să indice care a fost impactul audierii prin comisie rogatorie asupra apărării, de ce informațiile relevate de aceste probe nu sunt fiabile și de ce ele nu concordă cu alte probe, instanțele nu puteau să le înlăturate printr-un raționament formal întemeiat pe art. 389 Cod de procedură penală. Prin urmare, modul de apreciere a probelor realizat de instanțele inferioare, neluarea în calcul a declarațiilor celor trei martori sub pretextul prevederilor art. 389 Cod de procedură penală, nu are o bază juridică și este arbitrară. Ea contravine principiilor generale de apreciere a probelor și standardelor jurisprudențiale enunțate. Omiterea unei analize coroborate și sistematice a probelor esențiale, atât în sentință, cât și în decizia instanței de apel, fără o motivare clară și coerentă, echivalează cu o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, întrucât nu stabilește o legătură logică între materialul probator, normele legale aplicabile și soluția adoptată. Asemenea hotărâri urmează a fi casate în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6).

59. Apărarea invocă practica Curții Supreme de Justiție, susținând că în acele cauze condamnarea s-a întemeiat pe declarațiile martorilor coroborate cu probe suplimentare, precum înregistrări audio-video sau măsuri speciale de investigație (a se vedea para. 38). Acest argument nu este convingător. Completul subliniază că din jurisprudența invocată nu rezultă existența unei reguli potrivit căreia declarațiile martorilor ar fi, prin ele însele, insuficiente pentru a susține acuzația în cauzele de corupție. Dimpotrivă, criteriul determinant reținut constant în practica Curții Supreme de Justiție, este existența unui ansamblu probator coerent, apreciat în mod coroborat, iar nu natura formală sau categoria probelor administrate. Prin urmare, recursul procurorului urmează a fi admis.

c. Temeinicia acuzației

60. În prezenta cauză, completul constată că eroarea identificată privește modul de apreciere a probelor și interpretarea normelor de procedură penală incidente. Cauza se caracterizează printr-un număr limitat de martori și lipsa necesității

obținerii unui raport de expertiză. Părțile au fost convocate în ședință la Curtea Supremă de Justiție, prin urmare, eroarea judiciară poate fi corectată în instanța de recurs.

61. Nu se contestă faptul că, la 08 octombrie 2018 inculpații Veaceslav Toncoglaz și Alexandr Cucereavii aveau calitatea de persoane publice în sensul art. 123 alin. (2) Cod penal, iar acțiunile imputate acestora sunt analizate în contextul exercitării funcției.

62. Valeriu Păcuraru a indicat din start că automobilul poliției a conectat girofarul și semnalul sonor după care a staționat vis a vis de automobilul său. Din el a coborât polițistul pasager și a mers direct spre automobilul lui. În acest timp polițistul șofer a virat și s-a deplasat cu automobilul de serviciu spre automobilul cu numere moldovenești (vezi para. 18). Veaceslav Toncoglaz nu a negat că el a coborât primul și s-a deplasat direct spre automobilul lui Păcuraru. Din contra el a recunoscut acest fapt (vezi para. 42). Deplasarea automobilului poliției între două puncte aflate la o distanță de 9-10 metri unul de altul, în intervalul de timp în care automobilele martorilor erau stopate, este confirmată de datele GPS furnizate de INP (vezi para. 9). Aflarea automobilului lui Laurențiu Scînteii în același loc cu cel al poliției este confirmată prin informațiile relevate de sistemul de navigare folosit de martori (vezi para. 8). Aceste circumstanțe combat argumentul inculpaților că ei nu au stopat automobilele cu numere românești și că acestea s-au oprit singure, iar verificarea ar fi fost determinată de conduita lui Valeriu Păcuraru. Deplasarea lui Veaceslav Toncoglaz imediat după staționarea automobilului de serviciu către mașina ultimului, denotă că intenția polițiștilor a fost anume de a staționa și verifica automobilele cu numere românești. Deplasarea polițistului șofer cu automobilul de serviciu spre automobilul cu numere moldovenești, lăsarea acestuia să plece la scurt timp fără întocmirea unui careva act și re poziționarea automobilului de serviciu în spatele celor două automobile cu numere românești, confirmă această idee.

63. Valeriu Păcuraru a mai indicat că a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul Drager. El a descris exact aspectul acestui aparat și al trusei în care el era păstrat (vezi para. 18 și 39). Descrierea concordă cu informațiile relevate de procesul verbal din 22 noiembrie 2018 de ridicare a aparatelor Drager din cadrul plutonului Hîncești (vezi para. 16). Acest proces verbal denotă că aparatele erau păstrate anume în cutii de forma celei indicate de martor. Această constatare relevă că Păcuraru a văzut aparatul drager din dotarea echipajului cu nr. MAI 1145. Martorul Dermenji (vezi para. 27) a recunoscut că cererea formulată de SPIA la 05 noiembrie 2018 referitoare la transmiterea informațiilor din memoria aparatelor Drager 0006, 0130 și 0345 din 08 octombrie 2018, utilizate de batalionul din Hîncești (vezi para. 15), a fost transmisă spre executare inculpatului Alexandr Cucereavii. La mai puțin de 10 zile de la acest moment (vezi para. 15), memoria a două aparate Drager din dotarea batalionului Hîncești a fost ștearsă (vezi para. 15,16 și 17). În contextul în care, ultimele calibrări ale acestor aparate a fost

efectuată la 25 iulie și respectiv 23 august 2018, este evident că s-a șters anume memoria aparatelor ce acoperea activitatea acestora, de la calibrare (vara anului 2018) până în luna noiembrie 2018. Ștergerea a fost realizată anume în intervalul de timp de la 05 la 22 noiembrie 2018 (vezi para. 15-16). Scrisoarea „Labromed Laborator” SRL (vezi para. 17) indică asupra faptului că ștergerea memoriei aparatelor Drager de la panoul lor de comandă este imposibilă, fiind nevoie de un soft și un conector special. INP deține doar două exemplare de soft, care permit ștergerea memoriei aparatelor Drager de către utilizatori. Aceste circumstanțe converg spre ideea că persoana care, în perioada 05-22 noiembrie 2022 a șters memoria aparatelor Drager, avea un interes serios de a ascunde activitățile realizate cu acestea inclusiv în luna octombrie 2018. Aceeași persoană avea un suficient grad de acces, capacitatea, influența și cunoștințele necesare pentru alterarea unor probe care se aflau în posesia INP și nu erau accesibile oricui. Prin urmare, completul a conchis că urmează a fi analizate cu rezervă materialele probatorii furnizate de batalionul Hîncești, inclusiv copia registrelor de evidență a transmiterii aparatelor drager și raportul întocmit la 09 octombrie 2018 de Alexandr Cucereavîi, care atesta că la predarea automobilului de model „Dacia Duster” nr. MAI 1145 acesta nu era dotat cu „dispozitiv de măsurat viteză” și nici cu „Drager” (vezi para. 12).

64. Martorul Ion Lîsenco a indicat din start că la 08 octombrie 2018 el a predat automobilul de model „Dacia Duster” MAI 1145 dotat cu „dispozitiv de măsurat viteză” și cu aparat „Drager” (vezi para. 24). Aceleași informații sunt relevate și de raportul întocmit de același martor la 08 octombrie 2018 (f.d. 11). Prin urmare, având în vedere cele specificate la para. 63, completul a reținut că este veridică anume versiunea transmiterii automobilului de serviciu dotat cu aparat Drager și cu dispozitiv de măsurare a vitezei. Versiunea inculpaților că au ieșit în cursă la 08 octombrie 2018 la ora 07:00, fără aparat de măsurare a vitezei și fără aparat Drager nu a fost reținută de complet. Ea nu este plauzibilă din perspectiva misiunii de serviciu pe care aceștia o aveau de realizat. La fel aceasta este în discordanță cu timpul îndelungat în care automobilele cu numere românești au fost staționate în proximitatea automobilului de poliție.

65. Apărările inculpaților se întemeiază, în principal, pe teza inexistenței mijloacelor speciale (aparat Drager și dispozitiv de măsurare a vitezei) în dotarea echipajului la data incidentului. Acest argument nu este plauzibil. Inculpații au stopat automobilele cu numere românești, au solicitat de la șoferi actele pentru control și au interacționat cu aceștia mai mult de 15 minute. În lipsa intenției de a-i stopa și verifica inclusiv prin intermediul aparatelor pe care le aveau asupra lor, automobilele nu ar fi staționat atâta timp.

66. În ședința Curții Supreme de Justiție, Alexandr Cucereavîi a indicat că informația despre venirea martorilor de la ziua vinului și conduita sfidătoare manifestată de Valeriu Păcuraru l-a determinat să suspecteze că ultimul ar fi în stare de ebrietate. Asta l-a determinat chiar să verifice poziția unui alt echipaj, care

ar fi fost dotat cu alcotest (para. 42). Potrivit inculpatului, un astfel de echipaj nu a fost chemat, un test de alcool nu a fost făcut, iar Păcuraru a fost lăsat să-și continue nestingherit deplasarea. O asemenea conduită este incompatibilă cu obligațiile de serviciu ale inculpaților. În calitate de agenți constatatori, în caz de suspiciune de comitere a unei fapte ce constituie contravenție sau infracțiune, ei au obligația de a se autosesiza și a o documenta. Cucereavîi a recunoscut că a avut o suspiciune că unul din cei doi șoferi ar fi fost în stare de ebrietate. În contextul speței, explicația acestuia referitor la motivul lăsării șoferilor să-și continue deplasarea nu este plauzibilă. O altă explicație rațională a conduitei inspectorilor INP, decât că ei au ”rezolvat” pe alte căi ”suspiciunile care le-au apărut”, nu există. Această concluzie fortifică versiunea martorilor potrivit căreia invocarea unor posibile contravenții a servit drept instrument de extorcare, iar după transmiterea banilor li s-a permis să plece.

67. Curtea Supremă de justiție a indicat că chiar și declarația credibilă a unui singur martor, atunci cînd coroborează cu alte probe este suficientă pentru constatarea faptei (încheierea nr. [1ra-138/2024](#), § 21; [1ra-1146/2024](#), § 29). Obiectivitatea și fiabilitatea probelor testimoniale se apreciază în funcție de întreg ansamblul probator relevat de caz. Elementele factologice și concluziile specificate la para. 62-66 au determinat completul să conchidă că inculpații, prin declarațiile lor au încercat să inducă în eroare instanța. Din aceleași motive, declarațiile martorilor Valeriu Păcuraru, Laurențiu Scînteii și Nona-Gabriela Păcuraru au fost apreciate ca veridice și fiabile. Martorii au descris într-o manieră consecventă și lipsită de echivoc, circumstanțele esențiale ale incidentului din 08 octombrie 2018. Ei au relatat despre oprirea autoturismului, interacțiunea cu echipajul de poliție, invocarea unor abateri rutiere (depășirea vitezei și suspiciuni de consum de alcool), solicitarea transmiterii unor sume de bani pentru a evita reținerea în continuare și întocmirea unor proces verbale contravenționale privind depășirea vitezei. Valeriu Păcuraru și Laurențiu Scînteii au relatat că remiterea banilor a avut loc în interiorul mașinii de poliție, la indicația agentului de poliție Alexandr Cucereavîi. Lipsa transmiterii ar fi determinat aplicarea unor sancțiuni și sau reținerea în continuare a acestora din drum (a se vedea para. 18-21). Toți cei trei martori i-au recunoscut din primul moment pe fiecare din inculpați și au descris clar rolul fiecăruia la comiterea faptei (vezi para. 22). Laurențiu Scînteii a indicat că Veaceslav Toncoglaz, observa acțiunile sale atunci cînd i-a transmis cei 187 de roni lui Cucereavîi. Toncoglaz a fost cel care i-a spus să fie mai atent că-i vede lumea și i-a cerut să lase și cei 600 de lei care îi avea la sine (para 18, 20 și 40). Valeriu Păcuraru a indicat că i-au fost imputate succesiv atât depășirea regimului de viteză, cât și consumul de alcool. Datele GPS ale ambelor automobile (vezi para. 8 și 9) indică o staționare îndelungată a automobilelor martorilor și a automobilului MAI 1145 în același punct. Timpul îndelungat al staționării confirmă veridicitatea explicațiilor lui Valeriu Păcuraru și infirmă explicațiile inculpaților. Staționarea îndelungată exclude ipoteza unei opriri întâmplătoare sau lipsite de relevanță juridică și confirmă veridicitatea celor relatate de martori.

68. Declarațiile martorilor Valeriu Păcuraru și Laurențiu Scînteii demonstrează că Alexandr Cucereavîi și Veaceslav Toncoglaz au pretins și primit pentru ei, bani ce nu li se cuveneau, pentru a nu întocmi procese verbale contravenționale pentru depășirea limitei de viteză precum și pentru a nu-i mai reține din deplasare pe Păcuraru și Scînteii. Aceleași declarații demonstrează că inculpații au pus presiune pe cei doi șoferi. I-au reținut sub pretextul unor diferite controale, deși în unul din automobile se aflau copii minori. Au invocat consecințele nefaste ale întocmirii proceselor contravenționale și au sugerat necesitatea „rezolvării” situației prin remiterea efectivă a banilor. Absența documentării contravenționale nu infirmă acuzația, ci este compatibilă cu versiunea potrivit căreia inculpații au creat aparența constatării unor încălcări, le-au comunicat martorilor sancțiunile pe care le riscă și au pretins transmiterea banilor pentru evitarea acestora. În ansamblu, toate aceste probe confirmă faptul primirii și extorcării de către inculpați a banilor de la martorii Valeriu Păcuraru și Laurențiu Scînteii. Prin urmare, în acțiunile inculpaților persistă elementele laturii obiective a infracțiunii de corupere pasivă realizată prin extorcare. Diferențele de detaliu semnalate de apărare privesc aspecte secundare și sunt explicabile prin trecerea timpului, aspect confirmat inclusiv de martori în ședința publică din 18 noiembrie 2025.

69. În circumstanțele menționate în para. 60-68, completul consideră ca fiind dovedite faptele incriminate lui Veaceslav Toncoglaz și Alexandr Cucereavîi menționată în para. 6. Este evident că faptele au fost comise de inculpați cu intenție directă și că ele au adus atingere relațiilor sociale care protejează buna, corecta și imparțiala desfășurare a activității de serviciu în sfera publică și încrederea societății în integritatea persoanelor publice.

d. Pedepsa

70. Faptele imputate inculpaților au fost comise la 08 octombrie 2018 și au fost încadrate potrivit art. 324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal în redacția anului 2018. Prin Legea nr. 136/2024, legiuitorul a modificat această normă. A fost abrogată lit. b), iar semnul calificativ agravant prin ”extorcare de bunuri sau servicii” a fost inclus la alin. (4) a art. 324 Cod penal. Pedepsa stabilită la acest alineat este mai aspră în comparație cu pedeapsa stabilită de legea contemporană faptei. Prin urmare, se constată o continuitate a incriminării precum și aplicabilitatea sancțiunii prevăzute de legea veche, în calitate de lege mai favorabilă. Fapta inculpaților se califică conform art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal în redacția din ziua comiterii infracțiunii.

71. La individualizarea pedepselor completul ia în considerare gravitatea faptei comise, pericolul social al corupției și necesitatea combaterii acestui fenomen frecvent întâlnit în Republica Moldova, dar și circumstanțele personale ale inculpaților. Ei s-au prezentat în fața instanțelor, iar procesul durează mai mult de șapte ani. Din materialele cauzei nu rezultă existența antecedentelor penale. Nu au fost reținute circumstanțe agravante sau atenuante în sensul art. 76 și 77 Cod

penal. Având în vedere limitele de pedeapsă prevăzute de lege, lipsa antecedentelor penale, vârsta inculpaților, durata procedurii și cuantumul relativ redus al sumei extorcate, completul consideră justificată stabilirea unei pedepse principale sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani în penitenciar de tip semiînchis. Având în vedere conduita inculpaților în instanța de recurs și personalitatea acestora, luând în calcul și poziția exprimată de acuzator în instanța de recurs, în temeiul art. 90 Cod penal, instanța dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilind un termen de probațiune de trei ani. În perioada de probațiune, Veaceslav Toncoglaz și Alexandr Cucereavîi se vor conforma obligației prevăzute de art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal.

72. Art. 324 alin. (2) Cod penal mai stabilește două pedepse complementare obligatorii, amenda și privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate. Având în vedere aplicarea pedepsei cu închisoarea cu o durată minimă prevăzută de lege și suspendarea executării acesteia, completul consideră justificat de a aplica pedeapsa maximă cu amenda prevăzută de lege la ziua comiterii faptei - 8.000 de unități convenționale, ceea ce reprezintă 400.000 de lei. La aplicarea amenzii maxime instanța a luat în calcul nerecunoașterea vinovăției, comportamentul lor la comiterea infracțiunii, precum și necesitatea de combatere convingătoare a fenomenului corupției. Completul de asemenea notează că mărimea amenzii aplicate reprezintă amenda minimă prevăzută de lege la ziua pronunțării.

73. Procurorul a solicitat aplicarea unei amenzi de 6.000 de unități convenționale, adică o amendă mai mică decât cea aplicată. Curtea Supremă de Justiție a explicat anterior că doar instanța de judecată este responsabilă de individualizarea pedepsei, independent de pedeapsa solicitată de procuror, și că aplicarea unei pedepse mai aspre nu afectează în sine dreptul la apărare (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 120; încheierea nr. [1ra-1234/2023](#), § 18).

74. În ceea ce privește pedeapsa complementară a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate, instanța reține că fapta a fost săvârșită în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin utilizarea autorității conferite de funcția publică pentru a crea o stare de presiune asupra persoanelor oprite în trafic, prin invocarea unor pretinse consecințe contravenționale, în scopul determinării remiterii unor sume de bani. O asemenea conduită constituie o formă gravă de abuz de funcția publică și afectează în mod direct încrederea societății în autoritățile statului. Prin urmare, aplicarea pedepsei complementare este indispensabilă pentru realizarea scopului pedepsei. În aceste condiții, instanța dispune privarea inculpaților Alexandr Cucereavîi și Veaceslav Toncoglaz de dreptul de a ocupa funcții publice pe o perioadă de opt ani, termen care este proporțional cu gravitatea faptei și cu rolul funcției publice în mecanismul infracțional.

e. Confiscarea. Soarta corpurilor delictive și mijloacele de probă

75. Acuzarea solicită confiscarea specială a 2.380 de lei, extorcați și primiți de la Valeriu Păcuraru și Laurențiu Scînteii. Potrivit art. 106 alin. (1) și (2), lit. b) Cod penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare), rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri, iar în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

76. Întrucât din materialele cauzei rezultă că suma de 2.380 de lei constituie obiectul material al infracțiunii de corupere pasivă reținută în sarcina inculpaților, instanța dispune confiscarea specială a acestei sume în folosul statului.

77. Prin ordonanța organului de urmărire penală din 09 septembrie 2019 (f.d. 53, vol. I), au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive: plângerea depusă de Păcuraru Valeriu, capturile de ecran ale corespondenței electronice purtate între Păcuraru Valeriu și reprezentanții Serviciului Protecție Internă și Anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne, precum și informațiile privind cronologia contului Google și datele GPS ale telefonului mobil al lui Păcuraru Valeriu aferente datei de 08 octombrie 2018. Prin ordonanțele emise la aceeași dată, informațiile privind traversarea frontierei de stat și datele furnizate de Inspectoratul Național de Patrulare au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă (f.d. 83, 134, vol. I).

78. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, documentele care constituie corpuri delictive se păstrează în dosar pe întreaga durată de păstrare a acestuia. Totodată, conform art. 157 alin. (1) Cod de procedură penală, documentele în orice formă, inclusiv electronică, care conțin sau adeveresc circumstanțe relevante pentru cauză, constituie mijloace materiale de probă.

79. În aceste condiții, instanța dispune păstrarea corpurilor delictive și a mijloacelor materiale de probă menționate, anexate la materialele cauzei penale, pe tot termenul de păstrare a dosarului.

80. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul declarat de procurorul Lilia Sîrbu, casează integral decizia Curții de Apel Comrat din 05 decembrie 2023 și sentința Judecătoria Cimișlia, sediul Central din 28 noiembrie 2022, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre prin care:

- a) Veaceslav Toncoglaz și Alexandr Cucereavii se recunosc vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal și se condamnă fiecare la:
 - i. 5 (cinci) ani de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea

condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani. Termenul de probațiune se calculează de la data pronunțării prezentei decizii. Pe durata termenului de probațiune, supravegherea lui Veaceslav Toncoglaz și Alexandr Cucereavîi revine Biroului de probațiune de la locul lor de trai, iar condamnații au obligația prevăzută de art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal;

- ii. amendă în mărime de 8.000 (opt mii) de unități convenționale, echivalentul a 400.000 (patru sute de mii) de lei;
- iii. privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 8 (opt) ani.

b. confiscă în mod solidar de la Veaceslav Toncoglaz și Alexandr Cucereavîi suma de 2.380 de lei, reprezentând rezultatul infracțiunii.

c. corpurile delictive și mijloacele de probă de păstrat la materialele cauzei penale.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Alexandru Negru